

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

שבת דף ה.

טרסקל שיש בו ד' על ד' טפחים הנתון ביד אדם, האם נחשב רה"י או רה"ר?

כשהאדם עומד ברה"ר	כשהאדם עומד ברה"י	
מעל י' טפחים: רה"י מתחת י' טפחים: רה"ר ¹	רה"י	לר' יוסי בר' יהודה
רה"ר	רה"י	לרבנן

הזורק חפץ וקבלו הוא או אחר, מה הדין?

כשעקר ממקומו לקבלו	כשעמד במקומו לקבלו	
הזורק פטור - דהאחר עשה את הקבלה	הזורק חייב - דחשוב מניח ביד האחר	בקבלו אחר
תיקו - ועי' טבלא הבאה	פטור ²	קבלו בעצמו

הזורק חפץ ועקר ממקומו וקבלו באופנים דלהלן, מה הדין? [תוד"ה כשני].

כשהניח לחפץ להגיע למקום הילוכו ושם קיבלו	כשלא הניח לחפץ להגיע למקום הילוכו וקיבלו	
חייב	תיקו	לרש"י ³
תיקו	פטור	לרבינו חננאל ⁴

¹ וביארו התוס' (בד"ה כאן) דלא חשיב כרמלית, כיון שאין כרמלית בכלים, ולכך כיון שהוי בידו והוא עומד ברה"ר - חשוב גם הטרסקל כרה"ר, הגם שבסתם רה"ר אינה נקראת אלא עד גובה ג' טפחים.

² דלא יצא ממקומו, ואפי' אם העבירו כך ד' אמות מימינו לשמאלו פטור, כן מבואר בתוס' (בד"ה כשני).

³ רש"י מפרש ששאלת הגמ' "מאי קמיבעיא ליה" - היינו מאיזה טעם יש לפטור, הא ודאי יש לחייב הרי עשה עקירה והנחה. ועל זה מתרצת הגמ' (כפי גירסת רש"י): "שני כחות באדם אחד כאדם אחד דמי וחייב, או דלמא כשני בני אדם דמי ופטור", פי', דכיון שלא הניח לחפץ להגיע למקומו ורץ ותפסו יתכן שנחשב כשני בני אדם שאחד עשה עקירה ואחד הנחה ופטור, או שגם בזה חשוב כאדם אחד שעשה עקירה והנחה וחייב. אולם כשלא עיכבו מלהגיע למקומו אלא תפסו במקום שהיה צריך לנוח שם - בזה ודאי חייב, דלא גרע מזורק ליד חברו שחייב משום שעשה עקירה וגם הנחה ביד חברו.

⁴ הר"ח גריס איפכא מרש"י: "שני כחות באדם אחד כשני בני אדם דמי וחייב, או דלמא כאדם אחד דמי ופטור", פי', דמיירי שזרק וקיבל את החפץ במקום שהיה צריך לנוח, ובזה מיבעיא ליה האם חשיב כשני בני אדם וחייב כדאמרינן לעיל שאם זרק לתוך יד חברו חייב, או דלמא פטור, דכיון שנעשה ע"י אדם אחד הוי כמו שנותן מימינו לשמאלו שאף שהעבירה ד' אמות ברה"ר פטור. אבל אם לא הניח לחפץ להגיע למקומו ממ"נ פטור, דאם חשיב כשני בני אדם הרי שאחד עשה את העקירה ואחד את ההנחה, ואם חשיב כאדם אחד ג"כ פטור, דזה כמו שזורק מימינו לשמאלו.

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

שבת דף ה':

האם שייך לעשות עקירה באופנים דלהלן?

המונחים בכלי המונח במים	המונחים ע"ג מים	
תיקו – האם אזלינן בתר הכלי שאינו נח או בתר מה שבתוכו שכן נח	שייך, הגם שניידי - כך דרכם	במים
	אינו שייך - דאין דרך להצניע חפצים כן	באגוזים
	לר' יוחנן בן נורי: שייך ¹ לרבנן: לא שייך	שמן

היה עליו משוי והלך ממקום למקום ברה"ר בשבת והיה עומד באופנים כדלהלן, מה דינו?

באופן שעמד לפוש - לנוח	באופן שעמד לכתף	
פטור	חייב - כשהשלים ד' אמות	כשהיה עומד כל פעם תוך ד' אמות
חייב	פטור - עד שינוח	כשעמד אחר שהלך ד' אמות

המוציא מחנות (-רה"י) לפלטיא (-רה"ר) דרך סטיו (-אצטבאות שהם כרמלית),
מה דינו, ומדוע?

מה הטעם	מה הדין	
מהלך לאו כעומד דמי - ולא נחשב שעצר בכרמלית	חייב	לרבנן
מהלך כעומד דמי - ונחשב שעצר בכרמלית	פטור	לבן עזאי

הנוטל חפץ ומהלך ד' אמות ברה"ר, וכן העומד לפוש בהליכתו ברה"ר מה דינו?
[תוד"ה בשלמא].

העומד לפוש בהליכתו ברה"ר	המהלך ד' אמות ברה"ר	
פטור - דלא הלך ד' אמות ביחד	חייב - מהלך לאו כעומד דמי	לרבנן
מספקא ליה לריב"א ²	חייב - דהלכתא גמירי לה	לבנן עזאי

¹ נחלקו ר' יוחנן בן נורי ורבנן לגבי שמן של תרומה שצף על גבי יין של תרומה, ונגע טבול יום בשמן, האם פסל גם את היין או רק את השמן. דאם חשבינן ליה חיבור - פסל גם את היין, ואם לאו, פסל רק את השמן. ואין בכח השמן לפסול את היין, דטבול יום רק פוסל ואינו מטמא (שיוכל לטמא אחרים). ולר' יוחנן דחשיב חיבור, ה"ה במונח השמן ע"ג מים חשיב חיבור - והוי הנחתו שם הנחה.

² דאולי יש להחמיר כאן אליבא דבן עזאי, דכיון שס"ל שאפ"י שמהלך כעומד דמי והיה לו לפטור, ובכל אופן חייב משום דהלכתא גמירי לה, אי"כ ה"ה בכה"ג שעמד ממש - חייב משום דהלכתא גמירי לה לחייב במהלך עם חפץ.